

[Frits Clausen.]

ger i Vejen for den Lovgivning, som Danmarks ansvarlige Regering mener er nødvendig for at sikre vort Land i denne Tid, hvad vort lille Parti ved det, der sidst er foregaaet, har faaet dokumenteret at vi ikke kan, vil understøtte dette Lovgivningsarbejde, saa godt vi som et af de ikke store Partier kan. Men jeg kan ikke undlade at udtale min Forundring over — selv om jeg efter min politiske og ideologiske Indstilling billiger det —, at en parlamentarisk Regering virkelig vil have en saa diktatorisk præget Lov for at kunne gennemføre de Foranstaltninger, den ønsker, i en Tid, hvor de demokratiske Principer og Metoder skulde vise sig saa udmærkede. Jeg undrer mig endnu mere over det, eftersom man ønsker denne yderst vidtgaaende diktatoriske Lov over for en Rigsdag, hvor Regeringen har Flertallet, saaledes at den derfor godt kunde forelægge Forslag om de enkelte paatænkte Foranstaltninger, hvis den skulde paatænke yderligere Foranstaltninger, direkte for Rigsdagen til hurtig Vedtagelse.

Jeg undrer mig ogsaa noget over, at Partier, hvis Medlemmer stadig slaar paa deres demokratiske Indstilling, ikke for længst har sørget for en ligelig Fordeling af de Varer, der er i Landet. Der staar smukt i Lovforslaget, at vi bemyndiger Handelsministeren til at købe Varer i Udlandet, men der staar ikke, i hvilke Udlænde man om kort Tid eventuelt vil kunne købe disse Varer. Jeg undrer mig derfor over, at man ikke for længst har søgt at dele de Varer ligeligt, som er i Landet, og dermed dæmme op for den Hamstring, som desværre allerede er begyndt, idet det viser sig, at de velhavende, enten de saa er danske Statsborgere og viser Borgersind, eller det er fremmede, der kommer over vort Land udefra, kan købe alt, medens de mindrebedemlede Danske maaske kan komme til at mangle Kul eller andet nødvendigt eller betale det dyrt. Derfor kan jeg kun bebrejde Regeringen, at den ikke for længst med den Hurtighed, hvormed der i Gaar blev vedtaget en Lov, har sørget for at dæmme op for den Hamstring, der allerede nu har bragt megen Skade og allerede nu har bragt mindrebedemlede Folk i større Forlegenhed.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærval): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til dette Lovforslag, selv om den har været betinget af en Forhandling i Udvalg, og jeg skal erklære mig villig til i et Udvalg at komme

nærmere ind paa de Spørgsmaal, der har været fremme.

Det er kun naturligt, at man, saaledes som f. Eks. de ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og Hr. Christmas Møller, er kommet nærmere ind paa Sammenligninger med Situationen i 1914 og den Lovgivning, der da blev gennemført; men jeg er i nogen Grad enig med det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen i hans Betragtninger om, at det kan være farligt at drage umiddelbare Sammenligninger. Situationen kan jo komme til at ligge noget anderledes denne Gang. Paa den anden Side er det rimeligt, at man har bygget Lovforslaget paa de Erfaringer, man indhøstede gennem Praktiseringen af Loven af 7. August 1914.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der henstillede, at Bemyndigelsen ikke skulde gælde længere, end Krisesituationen varede, at selvfølgelig vil det altid kunne underkastes et Skøn, hvor længe den Situation varer, der er Forudsætningen for en Lovgivning som denne. Jeg vil gerne sige her, at jeg ønsker ikke en saadan Lovgivning opretholdt længere, end det er nødvendigt af Hensyn til Landets til Erhvervenes, til Forbrugernes Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var inde paa Spørgsmaalet om Tidsbegrænsningen og mente, at tre Maaneder maatte være tilstrækkeligt. Jeg vil ikke tro, at det kan være det ærede Medlems oprigtige Mening, thi en Lovgivning af denne Art med alle de Udløbere, som den vil føre med, hele den Administration, der vil komme, vil det vistnok være letsindigt at give en Tidsbegrænsning af tre Maaneder, medmindre man vil forudsætte, at den Situation, vi nu er inde i, og som kan tegne sig yderligere vanskeligt, skulde ophøre i Løbet af tre Maaneder. Jeg har, som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har nævnt, givet Tilsagn om at ville forhandle om en Tidsbegrænsning. Men jeg vil gerne sige her, at den maa være betydeligt længere end tre Maaneder og ogsaa længere, end Tilfældet var med det Lovforslag, som dette høje Ting gennemførte i Aftes.

Med Hensyn til Ekspropriationsbestemmelserne vil jeg gerne sige, at man vel næppe kan finde en anden Formulering end den, der findes i § 1, og at man vel maa anerkende, at det er nødvendigt, at der i visse Tilfælde af Staten kan overtages Lagre, som er nødvendige til Befolkningens Forsyning. Men jeg ønsker at pege paa, at det udtrykkeligt er sagt, at der skal ydes